

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte d'appello di Lecce
(Włochy) w dniu 12 października 2022 r. – postępowanie karne przeciwko PY**

(Sprawa C-636/22)

(2023/C 45/09)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte d'appello di Lecce

Strony w postępowaniu głównym

PY

Pytania prejudycjalne

- a) Czy art. 5 pkt 3 [decyzji ramowej] Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi ⁽¹⁾, interpretowany w świetle art. 1 ust. 3 tej decyzji ramowej i art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”), stoi na przeszkodzie przepisom, takim jak przepisy prawa włoskiego, które – w ramach postępowania w sprawie europejskiego nakazu aresztowania mającego na celu przeprowadzenie postępowania karnego – wykluczają w sposób bezwarunkowy i automatyczny, by wykonujące nakaz organy sądowe mogły odmówić przekazania obywateli państw trzecich, którzy przebywają lub mają miejsce zamieszkania na terytorium danego kraju, niezależnie od więzi łączących ich z tym terytorium?;
- b) w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, na podstawie jakich kryteriów i przesłanek należy uznać, że więzi te są na tyle istotne, iż wymagają od wykonującego nakaz organu sądowego odmowy przekazania?

⁽¹⁾ Dz.U. 2002, L 190, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék
(Węgry) w dniu 18 października 2022 r. – J.P. Mali Kerékpárgyártó és Forgalmazó Kft./Nemzeti Adó-
és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Sprawa C-653/22)

(2023/C 45/10)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: J.P. Mali Kerékpárgyártó és Forgalmazó Kft.

Druga strona postępowania: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pytania prejudycjalne

Czy rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ⁽¹⁾ (zwane dalej „kodeksem celnym”), należy interpretować w ten sposób, że zgodny z wymogiem proporcjonalności przewidzianym w art. 42 ust. 1 tego rozporządzenia jest § 84 ust. 8 az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2017. évi CLII. törvény (ustawy CLII z 2017 r. o wdrożeniu prawa celnego Unii), zwanej dalej „Prawem celnym”, który w odniesieniu do administracyjnej grzywny celnej nakładanej obligatoryjnie w przypadku ujawnienia kwoty należności celnych wynikającej z naruszenia dotyczącego prawidłowości danych zawartych w zgłoszeniu celnym nie zezwala organom celnym na dokonanie oceny całokształtu okoliczności danej sprawy ani zachowania przypisywanego przedsiębiorcy, który złożył zgłoszenie celne, lecz nakazuje, jako bezwzględnie obowiązujący przepis, nałożenie administracyjnej grzywny celnej w wysokości 50 % ujawnionej kwoty należności celnych, niezależnie od wagi popełnionego naruszenia oraz od zbadania i dokonania oceny odpowiedzialności, jaką można przypisać wspomnianemu przedsiębiorcy?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 269, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Koblenz (Niemcy) w dniu 27 października 2022 r. – BZ/DKV Deutsche Krankenversicherung AG

(Sprawa C-672/22)

(2023/C 45/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Koblenz

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BZ

Strona przeciwna: DKV Deutsche Krankenversicherung AG

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 15 ust. 3 zdanie pierwsze w zw. z art. 12 ust. 5 RODO ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że administrator (w niniejszym przypadku: ubezpieczyciel) jest zobowiązany do bezpłatnego dostarczenia osobie, której dane dotyczą (w niniejszym przypadku: ubezpieczającemu), pierwszej kopii jej danych osobowych przetwarzanych przez administratora, jeżeli osoba, której dane dotyczą, nie żąda takiej kopii dla celów, o których mowa w motywie 63 zdanie pierwsze RODO, mianowicie uzyskania świadomości przetwarzania swoich danych osobowych i możliwości weryfikacji zgodności przetwarzania z prawem, lecz w innym – niezwiązanym z ochroną danych osobowych, choć również uzasadnionym – celu (w niniejszym przypadku: zweryfikowania skuteczności podwyżek składki na prywatne ubezpieczenie zdrowotne), i to nawet wtedy, gdy żądane są informacje, które zostały już przekazane ubezpieczonemu na piśmie w ramach procedury podwyższenia składki zgodnie z § 203 VVG (niemieckiej ustawy o umowie ubezpieczenia)?
2. W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy następujące informacje należą do danych osobowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 i art. 15 ust. 3 zdanie pierwsze RODO:
 - a) informacje o zmianach wysokości składki dokonanych przez ubezpieczyciela w prywatnych ubezpieczeniach zdrowotnych w stosunku do ubezpieczającego, w szczególności o kwocie dokonanej zmiany i taryfach ubezpieczeniowych, których dotyczy zmiana oraz
 - b) treść uzasadnień zmian wysokości składki (§ 203 ust. 5 VVG).